FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT CARL OTTO LENZ

fremsat den 8. februar 1994 *

Hr. præsident,
De herrer dommere,

1. I den foreliggende traktatbrudssag forfølger Kommissionen den manglende opfyldelse af Domstolens dom af 12. juli 1988 i sag 322/86 [1]. I sidstnævnte traktatbrudssag fastslog Domstolen: »Den Italienske Republik har ikke overholdt de forpligtelser, der påhviler den i henhold til traktaten, idet den ikke inden for den fastsatte frist har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme Rådets direktiv 78/659/EØF af 18. juli 1978 om kvaliteten af ferskvand, der kræver beskyttelse eller forbedring for at være egnet til, at fisk kan leve deri [2].«

2. Kommissionen har nedlagt påstand om, at:

— Det fastslås, at Den Italienske Republik har undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til EØF-traktatens artikel 171, idet den ikke har truffet samtlige de foranstaltninger, der er nødvendige til opfyldelse af Domstolens dom af 12. juli 1988 (sag 322/86, Kommissionen mod Italien, Sml. s. 3995).

— Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

3. Kommissionen har henvist til Domstolens faste praksis, hvori det er fastslået, at selv om der i traktatens artikel 171 ikke er fastsat nogen frist for opfyldelsen af en dom, gør interessen i en umiddelbar og ensartet anvendelse af fællesskabsretten det nødvendigt, at foranstaltninger til dommens opfyldelse iværksættes med øjeblikkelig virkning og gennemføres hurtigst muligt [3].

4. Efter skriftlig forhandling mellem parterne vedrørende opfyldelse af dommen, indledte Kommissionen den 15. maj 1990 den foreliggende traktatbrudssag. Den 31. juli 1991 fremsatte den en begrundet udtalelse, hvori den fastsatte en frist på to måneder til at bringe traktatbruddet til ophør.

* Originalsprog: tysk.

1 — Kommissionen mod Italien, Sml. s. 3995.

2 — EFT L 222, s. 1.

3 — Dom af 19.1.1993, sag C-101/91 (Kommissionen mod Italien, Sml. I, s. 191, præmis 20).

5. Den 25. januar 1992 udstedte Den Italienske Republik decreto legislativo (lovdekret) nr. 130 [4] til gennemførelse af direktivet. Dette lovdekret bemyndiger og forpligter regionerne til at opfylde forpligtelserne i henhold til artikel 4 og 5 i direktiv 78/659.

6. Kommissionen var af den opfattelse, at lovdekretet er utilstrækkeligt, og har derfor den 18. maj 1993 anlagt traktatbrudssag. Hverken ved afslutningen af sagens skriftlige forberedelse, eller da den mundtlige forhandling fandt sted, havde Den Italienske Republik fuldt ud opfyldt forpligtelsen til udpegelse i direktivets artikel 4 og forpligtelsen til udarbejdelse af programmer i direktivets artikel 5. Da disse forpligtelser også var genstand for dommen i sag 322/86 [5], udgør deres manglende overholdelse samtidig en manglende opfyldelse af dommen.

7. Den italienske regering har ikke bestridt dette. Jeg skal derfor foreslå Domstolen, der gives Kommissionen medhold i dens påstande.

4 — Supplemento ordinario no. 34 alla GURI nr. 41 af 19.2.1992, berigtiget i GURI nr. 121 af 25.5.1992 og nr. 175 af 27.7.1992.

5 — Jf. ovenfor, præmis 6.